

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113213163
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1113213163.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, E., právne zast. JUDr. Marián Ševčík, CSc., advokát so sídlom Nezábudkova 22, Bratislava, IČO: 51 973 219, proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Račianska 71, Bratislava, IČO: 00 166 073, o zaplatenie 11.000 eur nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.10.2020, č.k. 14C/76/2013-266, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanému sa n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 11.000 eur titulom nemajetkovej ujmy (výrok I.) a zároveň žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 bod 1, § 9 ods. 1 a 2, § 14 ods. 2, § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“) a vecne tým, že žalobca sa v konaní domáhal náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená nesprávnym úradným postupom, pričom dôkazné bremeno o kumulatívnom splnení všetkých zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spočíva na žalobcovi. Žalobca ako poškodený bol preto povinný preukázať vznik škody, nesprávny úradný postup ako aj príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V konaní bolo preukázané, že na základe žiadosti žalobcu zo dňa 24.05.2012 mu bol vydaný výpis registra trestov Generálnej prokuratúry SR, z ktorého vyplývalo, že žalobca má záznam v registri trestov, a to s uvedením rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 27.08.2009, sp. zn. 2T 102/2009, právoplatnosť 27.08.2009; §20, § 295/1 b) Tr. zák. 300/2005, odňatie slobody podmienene na 1 rok 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 27.08.2011; obmedzenie povinnosti: zákaz vyhľadávania a zberu pozostatkov akejkoľvek munície a zbraní z druhej svetovej vojny. Základom pre vydanie výpisu registra trestov Generálnej prokuratúry bol trestný list Okresného súdu Svidník, ktorý pochybil a zadal nesprávny údaj dátum narodenia pri zhodnom mene a priezvisku menovca A. B.. Tým došlo k nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Svidník vo vypracovaní podkladov pre zadanie údajov do systému v registri trestov. Na základe aktivity žalobcu bola uvedená chyba do 24 hodín odstránená a dňa 25.05.2012 bol žalobcovi vydaný správny výpis z Registra trestov. Žalobca v konaní tvrdil vznik škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu, a to tým, že uhradil nájomné vo výške 1.800 eur z dôvodu, že nedostal rozšírenie živnosti v rozhodnom čase. Súd prvej inštancie sa s uvedeným tvrdením žalobcu

nestotožnil, pretože Zmluva o nájme nebytových priestorov bola uzatvorená dňa 24.05.2012 a nadobudla účinnosť až 01.06.2012 a podľa článku IV. bod 7. Zmluvy, prvé nájomné za mesiac 06/2012 mal žalobca uhradiť do 10.06.2012. K nesprávnemu úradnému postupu došlo dňa 24.05.2012 a povinnosť uhradiť nájomného bola stanovená až do 10.06.2012. Z výpisu živnostenského oprávnenia vyplýva, že žalobca mal dňom 25.05.2012 uvedenú činnosť podnikania ako pohostinská činnosť a výroba hotových jedál pre jedálne a oprávnenie trvalo do 31.07.2014 pre prevádzku F. X G. E.. Naviac, žalobca doklad o zaplatení nájomného súdu prvej inštancie nepredložil. Pokiaľ ide o škodu, ktorú žalobca označil ako majetkovú škodu vo výške 2.103,95 eur, ktorá mu mala vzniknúť na základe zmarenia podnikania, súd prvej inštancie mal za to, že zabezpečenie akcie dňa 24.05.2012 a 25.05.2012 po dohode s majiteľom nebytových priestoroch na F. X G. E. ničím nepreukázal a poukázal na podnikateľské riziko, ktoré musí žalobca znášať. Žalobca si uplatnil v predbežnom prejednaní nárok na ušlý zisk vo výške 1.000 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 eur. Súd prvej inštancie preto skonštatoval, že tvrdenia žalobcu ohľadom vzniku škody neboli v konaní preukázané a samotná uplatnená výška škody tak, ako ju neskôr špecifikoval žalobca, nebola preukázaná. Žalobca taktiež nepreukázal príčinnú súvislosť medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Svidník a vznikom škody, ktorú si uplatňuje. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú nemajetkovú ujmu vo výške 5.000 eur, ktorá mu mala vzniknúť zo straty zahraničnej pracovnej ponuky aj straty očakávanej mzdy, tá bola žalobcom len tvrdená. Žalobca tiež tvrdil stratu možnosti vykonávať živnosť, ktorú si uplatnil vo výške 2.096,05 eur, pričom ani v tejto časti žalobca nepreukázal ujmu, ktorá by mu vznikla nesprávnym úradným postupom žalovaného, pretože chyba v registri trestov bola do 24 hod. odstránená. Žalobca tak nepreukázal, že mu vznikla strata z očakávaného zárobku. Súd prvej inštancie preto na základe vykonaného dokazovania žalobu zamietol ako nedôvodnú. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a plne úspešnému žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

3. Proti rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie (bez uvedenia ust. CSP pre daný odvolací dôvod) podľa ust. 365 ods. 1 CSP. Žalobca navrhoval napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi škodu vo výške ako je vyčíslená v upravenom žalobnom návrhu a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, tiež si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie vyhlásil ústne rozsudok dňa 21.10.2020 len za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, v neprítomnosti žalobcu a žalovaného, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil. Ďalej dôvodil, že súd nevyhodnotil správne, že nesprávny úradný postup žalovaný vykonal a na tento jeho nesprávny úradný postup je zákonodarcom stanovená objektívna právna zodpovednosť. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil žalobcom preukázanú škodu, pričom žalovaný pri osobnom výsluchu žalobcu nevzniesol žiadne právne relevantné spochybňujúce námietky. Žalobca mal za to, že uniesol svoje dôkazné bremeno a súd prvej inštancie mu mal priznať náhradu škody v rozsahu ním upraveného žalobného návrhu. Žalobca trval na tom, že predložil riadne listinné dôkazy, ktorými preukázal vzniknutú reálnu škodu, a to v príčinnej súvislosti s nezákonným postupom žalovaného.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril v podaní zo dňa 27.11.2020, v ktorom uviedol, že žalobca okrem všeobecnej nespokojnosti s napadnutým rozsudkom žiadnym spôsobom neuvádza konkrétne odvolacie dôvody v zmysle ust. § 363 v spojení s ust. § 365 ods. 1 CSP. Žalobcom uvádzané všeobecné konštatovanie ohľadom preukázania vzniku škody, odkazy na obsah podaní pre súdom prvej inštancie a predložené listinné dôkazy nemožno považovať za relevantné uvedenie odvolacích dôvodov, z akých rozhodnutie napáda. Každý odvolací dôvod v podanom odvolaní je potrebné identifikovať – uviesť, v akom konkrétnom pochybení odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu, pričom odvolací súd sa zaoberá len tými dôvodmi, ktoré žalobca aj náležitým spôsobom odôvodnil skutkovými okolnosťami resp. právnymi úvahami. Žalovaný namietal, že obsahové vymedzenie odvolacích dôvodov tak, ako je uvedené v odvolaní, je nejednoznačné resp. úplne absentuje. Z dôvodu absencie vymedzenia namietaných odvolacích dôvodov by odvolací súd na takto podané odvolanie prihliadať nemal. Argumentáciu žalobcu uvádzanú v odvolaní považuje žalovaný za neopodstatnenú. Súd prvej inštancie vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody dospel k správne právnemu záveru o neunesení dôkazného bremena žalovaným. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný nevzniesol žiadne relevantné námietky ohľadom vzniku škody je nepravdivé a poukázal na svoju argumentáciu pred súdom prvej inštancie, osobitne na pojednávaniach dňa 24.02.2016 a 13.04.2016, kde žalovaný konkrétne rozporoval žalobcom predložené listinné doklady a ich súvis s uplatneným nárokom na náhradu majetkovej škody (náležitosti

jednotlivých faktúr, časové údaje prezentované žalobcom) a poukázal na samotné rozporuplné tvrdenia žalobcu ohľadom vzniku a výšky škody a predložené listinné doklady, rozporoval aj existenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi označeným nesprávnym úradným postupom a uplatnenou škodou a aj žalobcom uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý okrem všeobecných (a ničím nepodložených) tvrdení zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný. Súd prvej inštancie aj vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy dospel k správne právnemu záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie podľa žalovaného vyplýva, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie nevyhnutné a potrebné pre riadne posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, z takto vykonaného dokazovania následne dospel k skutkovým aj právnym záverom, ktoré riadne a dostatočne odôvodnil vo svojom rozhodnutí, preto žalovaný považuje žalovanú žalobcu uvedené v odvolaní za zavádzajúce a účelové, pričom žalobca neuviedol nijaké nové skutočnosti, resp. tvrdenia, ktoré by neboli prejednávané už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne nevysporiadal. Na základe uvedeného žalovaný žiadal, aby odvolací súd odvolanie podľa ust. § 396 písm. d) CSP odmietol, ať. aby napadnutý rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril v podaní zo dňa 12.01.2020, v ktorom uviedol, že žalovaný ignoruje pred súdom jednoznačne preukázanú skutočnosť, že na strane žalobcu došlo k právnemu úkonu (vyjadreniu), že žalobca bol odsúdenou osobou, čo sa nezakladalo na pravdivom základe. Taktiež bolo preukázané, že v dôsledku právného úkonu žalovaného žalobca nemohol vykonávať podnikateľskú činnosť. Na svoju podnikateľskú aktivitu nakúpil tovar, ktorý bol určený na podnikateľskú činnosť, ktorá bola žalovaným zmarená a žalovaný nepreukázal žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátil žalobný návrh žalobcu. Dôsledkom konania žalovaného bolo to, že nedostal športové angažmán, čo bolo preukázané dôkazmi, ktoré žalovaný nespochybnil.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu viac nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatnenej žaloby na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 CSP) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP).

8. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým zamietol žalobu a v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam.

9. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vypořádania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

10. V prejednáwanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 11.000 eur titulom náhrady škody (3.903,95 eur) a nemajetkovej ujmy (7.096,05 eur) uplatnenej podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorú žalobca odôvodnil nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Svidník. Okresný súd Svidník zaslal chybné údaje do evidencie Registra trestov, čo malo za následok, že žalobcovi bol vydaný výpis z Registra trestov so záznamom Okresného súdu Svidník. Žalobca v konaní tvrdil, že vydaním výpisu z Registra trestov so záznamom mu nemohlo byť vydané živnostenské oprávnenie, nakoľko jeho vydanie vyžaduje bezúhonnosť, čím mu bola spôsobená škoda a nemajetková ujma vyplývajúca zo straty lukratívnej zahraničnej ponuky – športového angažmánu.

11. Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

12. Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

13. Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Ako prvoradé, v súvislosti s opravným prostriedkom podaným žalobcom, odvolací súd upozorňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním, podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

15. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pri viazanosti uplatnenými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), sa v rámci odvolacieho prieskumu môže zaoberať a zaoberal sa iba tými odvolacími dôvodmi a ich obsahovým vymedzením, ktoré žalobca výslovne uviedol a skutkovo vymedzil v odvolaní; pri viazanosti dôvodmi odvolania pritom neprichádza do úvahy vyhľadávanie konkrétnych skutočností v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a jeho postupe, ktoré by bolo možné prípadne podradiť pod niektorý zo zákonných dôvodov odvolania, pretože je neprípustné, aby odvolací súd sám vyhľadával konkrétne vady rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie v neprospech strany, ktorá odvolanie nepodala a v prospech ktorej napadnuté rozhodnutie vyznelo. Z uvedeného potom vyplýva požiadavka aj na kvalitatívne vymedzenie odvolacieho dôvodu z hľadiska skutkovej a právnej argumentácie, nachádzajúca svoj základ v tom, že strana sporu je zodpovedná za to, že bude účinne uplatňovať svoje procesné práva aj v odvolacom konaní.

16. Jedným zo základných nosných princípov rekonštrukcie civilného procesného práva je princíp procesnej zodpovednosti strán sporu. Podľa všeobecných ustanovení o konaní sa súd prísne spravuje dispozičným princípom, čo sa odzrkadľuje v princípe formálnej pravdy. Najprísnejšou sankciou za pasivitu strán v konaní, najmä za neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena, je strata sporu. Dôkazné bremeno je inštitútom práva procesného, pretože je nerozlučne spojené s civilným sporovým konaním a prejavuje sa vo výsledku sporu.

17. Žalobca v zásade nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena ohľadne vzniku škody a nemajetkovej ujmy, ako aj príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom žalovaného a vznikom škody a nemajetkovej ujmy žalobcu, k čomu odvolací súd poznamenáva, že dôkazné bremeno predstavuje súhrn pravidiel umožňujúcich súdu rozhodnúť vo veci. Neunesenie dôkazného bremena v sebe obsahuje procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech (F. A., Dôkazní břemeno v civilním soudním řízení, 1. vydání, Brno, Masarykova Univerzita v Brne, 1995). Procesná aktivita strán sporu v zmysle ust. čl. 8 CSP a § 149 CSP a ich zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena v kontradiktórnom sporovom konaní leží výlučne na stranách sporu. Povinnosť strany sporu preukázať vlastné tvrdenia, z ktorých odvodzuje svoje právo, nemôže byť prenášaná na protistranu, pretože by to bolo v rozpore so základnými princípmi kontradiktórneho procesu, ako aj s princípom zodpovednosti za unesenie dôkazného bremena a princípom formálnej pravdy uplatňovanej v sporovom konaní.

18. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Teória v tejto súvislosti hovorí aj o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu (rozsudok NS SR z 22.09.2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010).

19. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a teda keď výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (uznesenie NS SR z 24.06.2010, sp. zn. 5Obo/52/2010).

20. Odvolaním žalobcu - konkrétnymi odvolacími námietkami - závery súdu prvej inštancie, ktorými odôvodnil zamietnutie žaloby t.j. neunesenie dôkazného bremena pokiaľ ide o vznik škody a nemajetkovej ujmy, ako aj príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom žalovaného a vznikom škody a nemajetkovej ujmy žalobcu, rozporované neboli. Konštatovanie uvedeného vedie k záveru o správnosti posúdenia nároku žalobcu v uvedenom rozsahu ako nedôvodného tak, ako to vyvodil súd prvej inštancie. Žalobcom uvádzané dôvody, pre ktoré nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie sú formulované tak všeobecne a vágne, že neumožňujú, aby odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a sám tak vyhľadával konkrétne vady napadnutého rozhodnutia. Žalobca uvádza len to, že uniesol dôkazné bremeno a preukázal vznik ním tvrdenej škody a nemajetkovej ujmy, avšak uvedené tvrdenia nijako nekonkretizoval ani bližšie neodôvodnil.

21. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že vykonal dokazovanie nevyhnutné pre riadne posúdenie dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, a z takto vykonaného dokazovania následne dospel k skutkovým aj právnym záverom, ktoré riadne a dostatočne odôvodnil vo svojom rozhodnutí, pričom žalobca v podanom odvolaní neuviedol nijaké také skutočnosti, resp. tvrdenia, ktoré by uvedené závery spochybnili.

22. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne a právne správne potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný. Z obsahu spisu vznik trov odvolacieho konania na strane žalovaného nevyplýval, preto odvolací súd v súlade s čl. 17 základných princípov CSP prihliadol na procesnú ekonómiu a rozhodol tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).